Грають в дримби вітри,
Грають в довгі ночі теменні,
Грають в дримби майстри
Безіменні.
Грають в дримби, добре грають,
І немає кінця-краю
Жовтолисту-падолисту
На царинах, на дорогах,
На високих оборогах,
На твоєму підвіконні
І на моєму безсонні
Понападувано,—
Що тих дум продуманих,
Що тих слів несказаних,
Що тих днів утрачених.
Тихим зітханням падає в душу
Жовтий лист,
Чистий лист…